

Teisipäev, 25. veebruar 2014

P7_TA(2014)0127

Seadusandlike volituste delegerimine ja komisjoni rakendamisevolituste teostamine**Euroopa Parlamendi 25. veebruari 2014. aasta resolutsioon seadusandlike volituste delegerimise järelemeetmete ja liikmesriikide kontrolli kohta komisjoni rakendamisevolituste teostamise üle (2012/2323(INI))**

(2017/C 285/02)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikleid 290 ja 291,
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrust (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes ⁽¹⁾,
  - võttes arvesse ühist seisukohta delegeritud õigusaktide kohta, mille kiitis 3. märtsil 2011 heaks esimeeste konverents,
  - võttes arvesse viimast Euroopa Parlamendi ja komisjoni vaheliste suhete raamkokkulepet ⁽²⁾, eriti selle 1. lisa punkti 15,
  - võttes arvesse Euroopa Kohtu 5. septembri 2012. aasta otsust kohtuasjas C-355/10, Euroopa Parlament v. nõukogu (seni avaldamata) ja pooleliolevat kohtuasja C-427/12, komisjon v. Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu,
  - võttes arvesse oma 5. mai 2010. aasta resolutsiooni õigusaktide delegerimise volituste kohta ⁽³⁾,
  - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 19. septembril 2013 vastuvõetud teabearuannet „Parem õigusloome: rakendusaktid ja delegeritud õigusaktid“,
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi presidendi 26. novembri 2012. aasta kirja komisjonide esimeeste konverentsi esimehele, milles käsitletakse esimeeste konverentsi 15. novembril 2012 toimunud koosolekul kinnitatud delegeritud õigusaktide kasutamise horisontaalseid põhimõtteid seoses mitmeaastase finantsraamistikuga hõlmatud mitmesuguste õiguslaste programmidega,
  - võttes arvesse Euroopa Parlamendi presidendi 8. veebruari 2013. aasta kirja nõukogu eesistujale ja komisjoni presidendile, milles käsitletakse edusammude puudumist nõukogus põllumajanduse ja kalanduse valdkonna vastavusse viimise ettepanekute osas,
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
  - võttes arvesse õiguskomisjoni raportit ning arengukomisjoni, majandus- ja rahanduskomisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni, transpordi- ja turismikomisjoni, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni, kalanduskomisjoni ning kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni arvamusi (A7-0435/2013),
- A. arvestades Lissaboni lepinguga Euroopa Parlamendile ja nõukogule (edaspidi „seadusandja“) antud võimalust delegerida osa oma volitusi õigusaktiga (edaspidi „alusakt“) komisjonile; arvestades, et volituste delegerimine on delikaatne toiming, millega tehakse komisjonile ülesandeks teostada võimu, mis on lahutamatult seotud seadusandja enda ülesannetega; arvestades, et seetõttu on vaja tagada aluslepingu nõuetekohane kohaldamine, et kindlustada piisav demokraatlik legitiimsus ka delegeritud õigusaktide puhul; arvestades, et delegerimise otsustamine peab seega alati olema seadusandja vaba valik; arvestades, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on reguleerimiseseme seisukohalt olemuslike eeskirjade vastuvõtmine seadusandja pädevuses ning seetõttu ei saa delegerida niisuguste sätete

⁽¹⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.⁽²⁾ ELT L 304, 20.11.2010, lk 47.⁽³⁾ ELT C 81 E, 15.3.2011, lk 6.

Teisipäev, 25. veebruar 2014

vastuvõtmist, mis nõuavad seadusandja vastutusalasse kuuluvaid poliitilisi otsuseid; arvestades, et seetõttu võimaldab delegeeritud õigus vaid täiendada või muuta õigusaktide mitteolemuslikke osi; arvestades, et sellest tulenevalt on komisjoni poolt vastuvõetud delegeeritud õigusaktid üldkohaldatavad mitte-seadusandlikud aktid; ning arvestades, et alusaktis määratakse täpselt kindlaks delegeerimise eesmärgid, sisu, ulatus ja kestus ning kehtestatakse tingimused, mille korral delegeerimist lubatakse;

- B. arvestades, et seadusandliku võimu delegeerimise suhtes kohaldatava praktilise korralduse ja kokkulepitud selgituste ja eelistuste sätestamiseks vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290 võtsid Euroopa Parlament, nõukogu ja komisjon vastu ühise seisukoha delegeeritud õigusaktide kohta, et tagada delegeeritud volituste sujuv teostamine ja võimupiiride tõhus kontrollimine Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt;
- C. arvestades, et aluslepingute kohaselt võtavad liikmesriigid vastu kõik siseriikliku õiguse meetmed, mis on vajalikud liidu õiguslikult siduvate aktide rakendamiseks; arvestades aga, et kui liidu õiguslikult siduvate aktide rakendamiseks on siiski vaja ühetaolisi tingimusi, antakse nende õigusaktide alusel rakendamisevolitused komisjonile (ja teataval põhjendatud erijuhtudel nõukogule), nagu on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 291; arvestades, et juhul kui alusaktis nähakse ette, et liikmesriigid peavad kontrollima rakendusaktide vastuvõtmist komisjoni poolt, tuleks alusaktiga komisjonile anda rakendamisevolitused vastavalt määrusele (EL) nr 182/2011; arvestades, et peamine kohustus, mille komisjon on endale võtnud nimetatud määrusele lisatud avalduses, on liidu õigustiku, sealhulgas kontrolliga regulatiivmenetlusele viitavate alusaktide kiire vastavusse viimine delegeeritud ja rakendusaktide uue süsteemiga praeguse ametiaja jooksul;
- D. arvestades, et seadusandja määrab iga juhtumi puhul eraldi kindlaks iga õigusakti detailsuse ja ka selle, kas delegeerida volitused komisjonile eesmärgiga võtta vastu delegeeritud õigusakte, samuti volituste vajalikkuse õigusakti rakendamise ühtsete tingimuste tagamiseks; arvestades, et delegeeritud või rakendusvolituste andmine ei ole kunagi kohustuslik; arvestades, et delegeerimist tuleks kaaluda juhul, kui on vaja paindlikkust ja tõhusust, mida ei saa tagada seadusandliku tavamenetluse raames; arvestades, et otsus õiguste delegeerimise või rakendusvolituste andmise kohta peab põhinema objektiivsetel teguritel, mis peavad võimaldama valitud lahenduse kohtulikku läbivaatamist; arvestades, et kohtupraktika puudumine Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 ja selles sisalduvate kriteeriumite kohta raskendab Euroopa Parlamendil ja nõukogul kokkuleppele jõudmist, kuidas ja kuhu tõmmata piir rakendusaktide ja delegeeritud õigusaktide vahele;
- E. arvestades, et volituste delegeerimine komisjonile ei ole pelgalt tehniline probleem, vaid võib kätke märkimisväärse poliitilise tähtsusega küsimusi liidu kodanike ja tarbijate, ettevõtjate ja tervete sektorite jaoks selle võimaliku sotsiaal-majandusliku, keskkonna- ja tervise mõju tõttu;
- F. arvestades, et seadusandlikel läbirääkimistel on paljude teemade käsitlemisel ilmnenu, et institutsioonid tõlgendavad teatud küsimusi erinevalt; arvestades, et vastavalt kodukorra artiklile 37a võivad Euroopa Parlamendi komisjonid küsida õiguskomisjoni arvamust delegeeritud õigusakte puudutava ettepaneku menetlemisel; arvestades, et esimeeste konverents kiitis 13. jaanuaril 2012 heaks ühised seisukohad ja kiitis 19. aprillil 2012 heaks horisontaalse lähenemisviisi, mida peavad lahkarvamuste ületamiseks järgima üksikud komisjonid; arvestades, et Euroopa Parlamendi ühised seisukohad peaksid olema ühe sammu võrra eespool, milleks parlamendil tuleb määratleda oma kriteeriumid ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamiseks ning püüda jõuda nõukogu ja komisjoniga nende kriteeriumide suhtes kokkuleppele;

ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamise kriteeriumid

1. on seisukohal, et Euroopa Parlament peaks ELi toimimise lepingu artiklite 290 ja 291 kohaldamisel järgima alljärgnevaid mittedividu kriteeriume; kriteeriumide loetelu ei tohiks pidada ammendavaks;

— Meetme siduva või mittediduva iseloomu üle otsustamisel tuleb lähtuda selle olemusest ja sisust. ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaselt saab volitusi delegeerida vaid õiguslikult siduvate meetmete kohaldamiseks.

Teisipäev, 25. veebruar 2014

- Komisjon võib õigusakte muuta ainult delegeeritud õigusaktide kaudu. See hõlmab ka lisade muudatusi, kuna lisad on õigusakti lahutamatu osa. Lisasid ei tohi lisada ega välja jätta, et delegeeritud õigusakte rakendada või nende rakendamist tõkestada. Kui seadusandja leiab, et tekst peaks olema alusakti lahutamatu osa, võib ta selle teksti lisada lisana. See kehtib eeskätt niisuguste liidu loa saanud toodete või ainete loeteludele või registritele, mis peaksid olema õiguskindluse huvides alusakti lahutamatu osa ja vajaduse korral lisa vormis. Õigusaktis sätestatud kohustuste sisu täpsustamise meetmete eesmärk on alusakti täiendada, lisades vähem olulisi sätteid.
- Meetmeid, mis on seotud prioriteetide, eesmärkide või oodatavate tulemuste valimisega, tuleks vastu võtta delegeeritud õigusaktide kaudu, kui seadusandja otsustab neid seadusandlikus aktis mitte käsitleda.
- Meetmetega, mille eesmärk on kehtestada (täiendada) tingimused, kriteeriumid või kohustuslikud nõuded – mille täitmise peavad tagama liikmesriigid või muud isikud või üksused, keda õigusaktid otseselt puudutavad –, muudetakse nende olemusest tulenevalt õigusaktide sisu ja lisatakse uusi üldkohaldatavaid norme. Seega võib selliseid täiendavaid õigusnorme või kriteeriume sätestada ainult delegeeritud õigusakti kaudu. Seevastu alusaktis (või tulevases delegeeritud õigusaktis) juba sätestatud õigusnormide või kriteeriumide rakendamine, muutmata sisuliselt neist tulenevaid õigusi või kohustusi ja tegemata täiendavaid poliitilisi valikuid, võib toimuda rakendusaktide kaudu.
- Teatavatel tingimustel on komisjonil õigus vastu võtta täiendavaid siduvaid üldise iseloomuga eeskirju, mis mõjutavad oluliselt alusaktis sätestatud õigusi või kohustusi. Need meetmed on oma olemuselt alusaktis sätestatud meetmete täienduseks, määratledes liidu poliitika täpsemalt. Seda võib teha ainult delegeeritud õigusaktide kaudu.
- Sõltuvalt asjaomase finantsprogrammi struktuurist võib mitteolemuslikke osi, millega muudetakse või täiendatakse alusakti, näiteks seoses konkreetsete tehniliste küsimuste, strateegiliste huvide, eesmärkide, oodatavate tulemustega jms, vastu võtta delegeeritud õigusaktidega – sel määral, mil määral need osad ei sisaldu alusaktis. Vaid selliste osade puhul, mis ei peegelda muid, teistsuguseid poliitilisi või poliitikaga seotud suundumusi, võib seadusandja lubada, et need võetakse vastu rakendusaktidega.
- Meede, millega määratakse kindlaks, millist alusakti kohast teavet tuleb esitada (s.o teabe täpne sisu), üldiselt täiendab teavitamise kohustust ja see tuleks sätestada delegeeritud õigusakti kaudu.
- Meede, millega määratakse kindlaks teabe esitamise kord (st vorming), ei ole üldiselt teavitamiskohustuse täiendus. Seevastu võimaldab selline meede ühtset rakendamist. Selline meede tuleks seetõttu üldjuhul sätestada delegeeritud õigusakti kaudu.
- Meede, millega kehtestatakse kord (st millegi teostamise või jõustamise viis), võib olla sätestatud delegeeritud õigusaktis või rakendusaktis (või võib isegi olla alusakti olemuslik osa), sõltuvalt sisust, kontekstist ja alusakti sätete iseloomust. Meetmed, millega kehtestatakse niisuguste menetluste elemendid, mis hõlmavad muid mitteolemuslikke poliitikaga seotud valikuid alusaktis sätestatud õigusraamistiku täienduseks, peaksid üldiselt olema sätestatud delegeeritud õigusaktides. Meetmed, millega kehtestatakse menetluste üksikasjad, et tagada alusaktis sätestatud kohustuse ühtsed rakendustingimused, peaksid üldjuhul olema rakendusmeetmed.
- Nagu menetluskorra puhulgi, võib ka volituste andmine meetodite (st millegi tegemise viis, eriti regulaarsete ja süstemaatiliste tegevuste korral) või meetodika (st meetodite kindlaksmääramise eeskirjad) kindlaksmääramiseks viia delegeeritud õigusaktide või rakendusaktide vastuvõtmiseni, sõltuvalt sisust ja kontekstist.
- Üldiselt tuleks delegeeritud õigusakte kasutada juhul, kui alusaktis on komisjonile jäetud märkimisväärne kaalutusõigus, et täiendada alusaktis sätestatud õigusraamistikku.

Teisipäev, 25. veebruar 2014

- Lubade väljastamine võib olla üldkohaldatav meede. Nii on see näiteks juhul, kui otsused hõlmavad toidule, kosmeetikatoodetele jne teatud ainete lisamise lubamist või keelamist. Need otsused on üldised, sest need käsitlevad kõiki ettevõtjaid, kes soovivad sellist ainet kasutada. Sellistel juhtudel, kui komisjoni otsus põhineb täielikult alusakti kriteeriumidel, võib selle sätestada rakendusaktiga. Kui aga kriteeriumid võimaldavad komisjonil teha veel muid mitteolemuslikke või teiseseid poliitikaga seotud valikuid, tuleks lubade andmine sätestada delegeeritud õigusaktiga, kuna siis oleks tegemist alusakti täiendusega.
- Seadusandliku aktiga võib delegeerida komisjonile ainult õiguse võtta vastu üldkohaldatavaid mitte-seadusandlikke akte. Seega ei tohi individuaalselt kohaldatavaid meetmeid delegeeritud õigusaktide kaudu vastu võtta. Üldiselt kohaldatav õigusakt on selline õigusakt, mida kohaldatakse objektiivselt määratud olukordadele ning millel on õiguslik mõju üldiselt ja abstraktselt määratletud isikute kategooriatele.
- Rakendusaktidega ei tohi sisse tuua muud, teistsugust poliitilist suundumust ja komisjonile antud volitused ei tohi komisjonile jätta märkimisväärset kaalutusõigust.

Üldised märkused

2. nõuab, et komisjon ja nõukogu alustaksid Euroopa Parlamendiga läbirääkimisi, et jõuda kokkuleppele eespool nimetatud kriteeriumide osas; on seisukohal, et kokkulepe on võimalik saavutada paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe läbivaatamise raamistikus, mis hõlmaks muu hulgas neid kriteeriume;

3. rõhutab veel kord otsuseid delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide kohta, mille esimeeste konverents võttis vastu 13. jaanuaril 2011 ja 19. aprillil 2012, ning rõhutab, et Euroopa Parlament peaks komisjonile delegeeritavate volituste puhul, mis vastavad Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 290 sätestatud kriteeriumidele, alati nõudma delegeeritud õigusaktide kasutamist, ning et dokumente, milles ei ole tagatud Euroopa Parlamendi institutsioonilised õigused seoses delegeeritud õigusaktide kasutamisega, ei tohiks esitada täiskogule hääletamiseks nõusoleku saavutamise eesmärgil; toonitab, et Euroopa Parlament peaks juba läbirääkimiste alguses püstitama delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide küsimuse Euroopa Parlamendi jaoks olulise institutsioonilise küsimusena;

4. kutsub komisjoni üles põhjendama edaspidi selgesõnaliselt ja põhjalikult, miks ta teeb konkreetses seadusandlikus ettepanekus ettepaneku võtta vastu delegeeritud õigusakt või rakendusakt ning miks ta peab asjaomast regulatiivset sisu mitteolemuslikuks; tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artiklites 290 ja 291 on selgelt sätestatud, et delegeeritud õigusaktid ja rakendusaktid täidavad eri eesmärgi ja seetõttu ei saa ühe asemel teist kasutada;

5. on arvamusel, et parlamendi raportööride positsiooni tugevdamiseks seadusandlike aktide üle peetavatel läbirääkimistel tuleks rohkem kasutada võimalust küsida kodukorra artikli 37a kohaselt õiguskomisjoni arvamust;

6. väljendab tõsist muret selle pärast, et liidu õigustikku on neli aastat pärast Lissaboni lepingu jõustumist selle lepinguga ühtlustatud ainult osaliselt; tunnustab komisjoni hiljuti esitatud ettepanekut niisuguste ühtlustamata õigusaktide ühtlustamiseks, millega nähakse ette kontrolliga regulatiivmenetluse kasutamine; toonitab aga vajadust alustada läbirääkimisi nende ettepanekute üle esimesel võimalusel, et viia see toiming lõpule enne parlamendi praeguse koosseisu ametiaja lõppu; on seisukohal, et vähemalt kõik need asjad, mida varem käsitleti kontrolliga regulatiivmenetluse raames, peaksid nüüd olema kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290, sest kontrolliga regulatiivmenetluse meetmed on samuti üldiselt kohaldatavad meetmed, millega muudetakse konkreetse alusakti mitteolemuslikke osi, muu hulgas mõne niisuguse osa väljajätmisega või uute mitteolemuslike elementide lisamisega alusakti; kutsub samal ajal nõukogu üles edendama kõnelusi konkreetsete ühtlustamissettepanekute, sealhulgas põllumajanduse ja kalanduse valdkonda puudutavate ettepanekute üle, kuna need kõnelused on nõukogus takerdunud;

7. väljendab muret, et hoolimata asjaolust, et kõikide poliitiliste elementide süstemaatiline koondamine alusakti võib teatud juhtudel olla hea lahendus, võib see mõnes olukorras teha võimatuks Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kasutamine õigusloome protsessi ratsionaliseerimise väärtusliku vahendina, mis on selle sätte algne eesmärk, et vältida mikrotasandi juhtimist ning keerukat ja pikka kaasotsustamismenetlust; rõhutab, et selle lähenemisviisi rakendamine võib mõnel juhul osutada väga raskeks, näiteks sektorites, kus tehnoloogia on alles kujunemisejärgus;

Teisipäev, 25. veebruar 2014

8. toonitab, et nendel juhtudel, kui on otsustatud kasutada rakendusakte, peaks Euroopa Parlamendi läbirääkimisrühm hindama hoolikalt seda, millist liikmesriikide poolset kontrolli on vaja ja kas tuleks kasutada nõuande- või kontrollimenetlust; toonitab, et Euroopa Parlamendi läbirääkimisrühmad peaksid kontrollimenetluse kasutamise korral nõustuma nn arvamuse esitamata jätmise klausliga vaid erandlikel, nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel, sest kui liikmesriikide esindajatest koosnev komitee, mida juhib komisjon, arvamust ei esita, takistab see komisjonil võtmast vastu rakendusakti eelnõu;
9. soovib komisjonil hoiduda delegeeritud õigusaktide mittesihipärasest kasutamisest selleks, et poliitilisel tasandil kolmepoolsetel läbirääkimistel kokkulepitud küsimusi uuesti arutusele võtta; juhib tähelepanu sellele, et eelistatavalt tuleks volitus võtta vastu delegeeritud õigusakte komisjonile anda vaid piiratud ajaks;
10. kutsub Euroopa Parlamendi komisjone üles oma vastutusvaldkondade piires tähelepanelikult jälgima delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide kasutamist; sellega seoses palub Euroopa Komisjonil parandada delegeeritud õigusaktidega seotud dokumentide, sealhulgas ettevalmistavate dokumentide edastamise ja esitamise halduskorda, et tagada vähemalt samal tasemel teavitamine ja läbipaistvus nagu kehtiva rakendusaktide registri puhul ning tagada teabe üheaegne jõudmine seadusandjani – Euroopa Parlamenti ja nõukogusse;
11. on arvamusel, et olulist edu on saavutatud delegeeritud õigusaktide kiire edastamise tagamisel juhtivale komisjonile, mis omakorda on positiivselt mõjutanud parlamendiliikmete kontrolliõiguse teostamist;
12. rõhutab seadusandja poliitilist vastutust ja vajadust kaasata Euroopa Parlament korrapäraselt ja õigel ajal delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisse; palub komisjonil anda parlamendile ja ka raportöörile, kes konkreetse aktiga tegeleb, pidevat ja täielikku teavet kavandatud ajakava, eksperdirühmade koosolekute ajakava ja kavandatava delegeeritud õigusakti sisu kohta, muu hulgas võimaldada ka juurdepääs komisjoni asjaomastele andmebaasidele, näiteks CIRCA-le;
13. nõuab, et komisjon järgiks täielikult Euroopa Parlamendi ja komisjoni vaheliste suhete raamkokkuleppe punkti 15, lihtsustades muu hulgas korda, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ekspertide kutsumist kohtumistele riikide ekspertidega, kui vastutav parlamendikomisjon seda palub; tunnustab, et tulenevalt parlamendi ekspertide osalemisest nendel kohtumistel võib komisjoni esindajaid kutsuda parlamendi koosolekutele – osalema edasises arvamuste vahetuses seoses delegeeritud õigusakti ettevalmistamisega; kutsub komisjoni üles kohaldama raamkokkuleppe punkti 15 ka liikmesriikide ja komisjoni vaheliste kohtumiste nendele osadele, kus arutatakse muid küsimusi kui rakendusakte määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses;
14. on seisukohal, et ajavahemik rakendusakti lõpliku eelnõu üleandmisest kuni rakendusakti vastuvõtmiseni komisjoni poolt on sageli liiga lühike, mille tõttu parlamendil ei ole võimalik asjast õiget ülevaadet saada; nõuab seetõttu, et komisjon täielikult respektieriks parlamendi õigust uurida rakendusakti lõplikku eelnõu kuu aega, mis on kooskõlas parlamendi ja komisjoni 2008. aasta kokkuleppega komiteemenetluse kohta;
15. nõuab, et delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide jaoks tagataks piisavad tehnilised vahendid ja töötajad, et kindlustada muu hulgas tõhus sisemine teabe liikumine; on arvamusel, et parlamendiliikmete teavitamine delegeeritud õigusaktidest uudiskirja kaudu hõlbustab nende õigusaktide kontrollimist ja võimaldab parlamendiliikmetel esitada asjakohased vastuväited õigeaegselt;
16. soovib igal parlamendikomisjonil määrata delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide alalise raportööri, et tagada sidusus komisjonis endas ja sidusus teiste komisjonidega; on seisukohal, et ühelaadseid küsimusi tuleb käsitleda sidusalt ning samal ajal tuleb jääda vajalikul määral paindlikuks;
17. peab õigeks komisjoni ekspertide osalemist parlamendiliikmete teavituskokkulekutel, sest selliste koosolekute korraldamine aegsasti enne delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist on eriti kasulik nende aktide põhiaspektide selgitamiseks ja parlamendi töö hõlbustamiseks nende aktide hindamisel;
18. kutsub eeskätt läbirääkimisrühmade liikmeid uuesti üles pöörama delegeeritud õigusaktidele ja rakendusaktidele erilist tähelepanu, kui nad vastavalt Euroopa Parlamendi kodukorra artikli 70 lõikele 4 pärast iga kolmepoolset kohtumist vastutavale komisjonile aru annavad;

Teisipäev, 25. veebruar 2014

Märkused konkreetsete teemade kohta

Põllumajandus ja kalandus

19. peab taunitavaks asjaolu, et nõukogu blokeeris põllumajanduse ja kalanduse valdkonna olemuslike õigusaktide ühtlustamise toimetused pärast seda, kui mitteametlikud kolmepoolsed kõnelused ja Euroopa Parlamendi esimene lugemine ei andnud tulemusi; rõhutab, et niisuguse olukorra põhjuseks on sageli nõukogu soovimatus delegeeritud õigusakte kasutada; märgib, et ühtlustamise osas võiks mõlemale poolele vastuvõetava lahenduse leida ainult ühise põllumajanduspoliitika ja ühise kalanduspoliitika reformimisega seotud täielike seadusandlike menetluste raames, ehkki mõnedes sätetes võiks kokku leppida tingimusel, et need ei kujuta endast pretsedenti; nõuab, et nõukogu edendaks ühtlustamise toimetuste käsitlemist, et menetlused saaksid lõpetatud enne parlamendi praeguse koosseisu ametiaja lõppu;

Arengukoostöö

20. tuletab meelde, et Euroopa Parlament on eelkõige arengukoostöö rahastamisvahendi puhul 2006. aastast saadik rakendanud demokraatliku kontrolli protsessi, nimelt pidades Euroopa Komisjoniga poliitilist dialoogi meetmete eelnõude üle; märgib aga, et parlamendil on seoses selle tegevusega olnud nii positiivseid kui ka negatiivseid kogemusi ning selle mõju komisjoni otsustele on olnud piiratud;

21. juhib tähelepanu sellele, et arengukoostöö valdkonnas põhinevad rakendusaktid sageli eelnevatel konsultatsioonidel kolmandate isikutega ning seetõttu on muudatuste tegemine ametliku komiteemenetluse hilisemas järgus keerulisem; rõhutab seetõttu, et parlamendi varajasem teavitamine ja dialoog parlamendiga oleks oluline samm parlamendi kontrollivolituste tulemuslikuma kasutamise suunas;

Majandus- ja rahandusküsimused

22. juhib tähelepanu, et finantsteenuste valdkonnas kehtestatakse Euroopa järelevalveasutuste (ESAd) määrustega regulatiivsed tehnilised standardid ja rakenduslikud tehnilised standardid, mille kohaselt ESAd esitavad komisjonile vastuvõtmiseks regulatiivsete tehniliste standardite ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud; on seisukohal, et võttes arvesse ESAd tehnilisi eriteadmisi ja erialaoskusi, peaksid delegeeritud õigusaktid võimaluse korral olema pigem regulatiivsete tehniliste standardite, mitte tavapärase delegeeritud õigusaktide vormis; on arvamusel, et ka enne tavapärase delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist peaks komisjon küsima asjaomaselt ESAlt tehnilist nõu nende aktide sisu kohta;

23. juhib tähelepanu sellele, et teatavate seadusandlike aktide kohaselt võib regulatiivsete tehniliste standardite kontrolliperioodi pikendada ühe kuu võrra, võttes arvesse standardite mahtu ja keerukust, ning leiab, et sedalaadi paindlikkus peaks saama normiks; juhib lisaks tähelepanu asjaolule, et seadusandja on kehtestanud kõigi finantsteenuste valdkonna delegeeritud aktide jaoks kolmekuulise kontrolliperioodi, mida võib veel kolme kuu võrra pikendada, ning leiab, et seda tava tuleks kasutada muudiski keerulistes valdkondades;

24. rõhutab, et kord, mille kohaselt ei tohi parlamendi töö vaheajal esitada delegeeritud õigusakte, peaks kehtima ka regulatiivsete tehniliste standardite kohta;

25. on kindlalt seisukohal, et kutse sidusrühmadele osaleda ESA sidusrühmade kogudes peaks kehtima piisavalt kaua (mitte alla kahe kuu), selle peaks avaldama mitmesuguste sidekanalite kaudu ning selles peaks järgima selget ja ühtlustatud korda, et kandidaatide taotlused tuleksid laia ringist; tuletab meelde vajadust tagada ESA sidusrühmade kogude tasakaalustatus kooskõlas vastava määruse sätetega;

Tööhõive ja sotsiaalküsimused

26. tuletab meelde, et tööhõive- ja sotsiaalvaldkonnas on parlament talle antud eelisõiguste kaitseks Euroopa Liidu Kohtus vaidlustanud EURESi otsuse kehtivuse;

Kodanikuõigused ning justiits- ja siseasjad

27. kutsub komisjoni üles lisama oma tööprogrammi ettepanekud kõigi varasema kolmanda samba õigusaktide muutmiseks, et viia need kooskõlla uue õigusnormide hierarhiaga, ning komisjonile volituste delegeerimise korral järgima Euroopa Parlamendile Lissaboni lepinguga antud volitusi ja pädevust ning õigust teabele; rõhutab, et see nõuab iga õigusakti individuaalset hindamist, et teha kindlaks otsused, mille peab nende olemuslike aspektide tõttu tegema seadusandja,

---

Teisipäev, 25. veebruar 2014

eelkõige kui need puudutavad asjaomaste isikute põhiõigusi, ja need, mida võib pidada mitteolemuslikeks (vt Euroopa Kohtu otsust kohtuasjas C-355/10);

28. juhib tähelepanu asjaolule, et nõukogu jätkab juba pikka aega pärast Lissaboni lepingu jõustumist õigusaktide vastuvõtmist varasema kolmanda samba sätete alusel, nii et parlament on pidanud esitama hagi Euroopa Kohtule;

o

o o

29. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide parlamentidele.
